

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jana Šotta a přísedících Miroslava Jonáka a Václava Šimáčka v hlavním líčení konaném dne 24. února 2022 v Praze

takto:

Obžalovaný

P. B., narozený xxx v xxx, naposledy bytem xxx, xxx, v současné době neznámého pobytu na východní Ukrajině, stíhaný jako uprchlý,

je vinen, že

v úmyslu aktivně podpořit v ozbrojeném konfliktu na východě Ukrajiny separatistické skupiny, které usilují o odtržení části území Ukrajiny a vytvoření samostatného státního útvaru, tzv. Doněcké lidové republiky, vycestoval v dubnu 2015 z České republiky přes Rusko na Ukrajinu a po příjezdu na území ovládané jednotkami tzv. Doněcké lidové republiky se zde nechal vyzbrojit a vystrojit v řadách vojensky organizovaných jednotek tzv. Doněcké lidové republiky – 15. mezinárodní brigády „Pjatinaška“ a následně v řadách 100. brigády a dalších separatistických jednotek, které mají strukturu velení se vztahy nadřízenosti a podřízenosti a rozdělením úkolů a jejichž cílem je ovládnutí části svrchovaného území na východě Ukrajiny a vytvoření vlastního státního útvaru, a to prostřednictvím násilných ozbrojených akcí namířených proti ukrajinským vládním jednotkám, podílel se na plnění různých vojenských úkolů, jako je strážní služba, hlídkování v určených oblastech, budování zákopů apod. a rovněž se aktivně zapojil za použití střelných zbraní do bojů proti ukrajinským vládním jednotkám bránícím územní celistvost a státní svrchovanost Ukrajiny, a to minimálně při bojích o města Marinka, Staromichajlivka, Krasnohorivka, Avdijivka, Trudivske a u města Mariupol, a na různých pozicích v rámci vojenských struktur separatistů působil až do 16. srpna 2019, kdy při konání pravidelné ozbrojené hlídky v jižní části fronty směrem na Mariupol šlápl na protipěchotní minu, v důsledku čehož utrpěl ztrátu pravé nohy pod kolenem,

příčemž tzv. Doněcká lidová republika byla protivládními separatisty nelegálně vyhlášena dne 7. 4. 2014 jako nezávislý stát, na jí ovládaném území byly vytvořeny některé pseudostátní struktury především v oblasti vojenských a bezpečnostních složek, a činnost těchto struktur a vyhlášení nezávislosti byly zcela v rozporu se články 17, 37, 73 a 132 Ústavy Ukrajiny, podle nichž je ochrana svrchovanosti a územní celistvosti Ukrajiny povinností všeho ukrajinského lidu, na území Ukrajiny se zakazuje zřizování a provozování ozbrojených útvarů, které nejsou zřízeny v souladu se

zákonem, vznik a činnost politických stran a veřejných sdružení je zakázána, pokud jejich programové cíle nebo akce směřují k porušení svrchovanosti a územní celistvosti státu a změně ústavního pořádku násilnými prostředky, politické strany a veřejná sdružení nemohou mít polovojenské jednotky, otázky změny území Ukrajiny se řeší výhradně formou celonárodního referenda a územní struktura Ukrajiny je založena na principech jednoty a nedělitelnosti území státu,

tedy

jednak v úmyslu poškodit ústavní zřízení a obranyschopnost Ukrajiny, narušit základní politickou strukturu Ukrajiny a protiprávně přinutit vládu Ukrajiny, aby něco trpěla, provedl útok ohrožující život nebo zdraví člověka s cílem způsobit smrt nebo těžkou újmu na zdraví, uvedený čin spáchal jako člen organizované skupiny, a tento trestný čin spáchal jako člen organizované zločinecké skupiny,

jednak jako člen se účastnil činnosti teroristické skupiny, která naplňuje znaky organizované zločinecké skupiny,

čímž spáchal

jednak zvláště závažný zločin **teroristického útoku** podle § 311 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku za užití § 313 tr. zákoníku, spáchaný **ve prospěch organizované zločinecké skupiny** podle § 107 odst. 1 tr. zákoníku,

jednak zvláště závažný zločin **účasti na teroristické skupině** podle § 312a odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 311 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 108 odst. 1 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 20 (dvaceti) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se pro **výkon trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů provedených v hlavním líčení vzal soud za prokázané, že se obžalovaný P. B., zčásti vyhledávaje akci a dobrodružství, zčásti ovlivněn osobami, s nimiž se stýkal, zhlédl v záměrech a ideálech nelegálních proruských orientovaných separatistických skupin působících na východní Ukrajině a vědom si závažnosti a nezákonnosti takového počínání, rozhodl se zapojit do tamního ozbrojeného konfliktu na jejich straně. Z České republiky odcestoval v roce 2015 přes Rusko na Ukrajinu do oblasti Donbasu. Tam se nechal vyzbrojit a vystrojil a na základě smlouvy s tamní nelegitimní armádou se zapojil do vojenských aktivit ozbrojených jednotek separatistů včetně 15. mezinárodní brigády „Pjatnaška“ posléze transformované do jednotek 100. brigády, a to přinejmenším při bojích o města Marinka, Staromichajlivka, Krasnohorivka, Avdijivka, Trudivske a u města Mariupol. Při těchto aktivitách vykonával obžalovaný konkrétní vojenské úkoly včetně hlídkování v určitých oblastech, strážní služby, budování zákopů, průzkumné činnosti či setrvávání na pozicích, zapojil se ale též do užití střelných zbraní vůči ukrajinským vojenským jednotkám. Takto na tamním území působil po přesně nezjištěnou dobu, přinejmenším však od svého příjezdu v roce 2015 do 16. srpna 2019, kdy při konání pravidelné ozbrojené hlídky v jižní části fronty směrem na Mariupol šlápl na protipěchotní minu a utrpěl ztrátu pravé nohy pod kolenem.

2. **Obžalovaný B.** byl na základě usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 1. 2022, sp. zn. 56 T 7/2021, jakož i po celou dobu trvání přípravného řízení stíhán jako uprchlý, k věci tedy nevyповídal.

3. **Svědčyně A. B.**, matka obžalovaného, využila svého práva k věci nevyповídat. **Svědčyně K. B.**, sestra obžalovaného, tohoto práva využila v hlavním líčení, v přípravném řízení nicméně podala vysvětlení, jež bylo v řízení před soudem provedeno k důkazu (*viž dále*).

4. Se souhlasem obhájce uprchlého obžalovaného a státního zástupce byly v hlavním líčení podle § 211 odst. 6 tr. řádu přečteny **úřední záznamy o vysvětleních podaných P. H., L. N., M. K. a K. B.**

5. **Svěděk P. H.** se zná s obžalovaným již od roku 1996, spojuje je provozování bojových sportů (Muai Thai, brazilské jiu jitsu). Setkávali se na tréninku několikrát týdně, hráli spolu též paintball, občas si zavolali. Že by byli nějakí dobří kamarádi, to zase ne. Jejich konverzace byla založena spíše na obecných frázích *jestli mám prostě ženskou, co na baráku a také*. Obžalovaný nebyl *žádnéj posránek*, byl to pořez. Ale agresivní nebyl, konflikty nevyhledával. Že by měl nějaký vztah ke zbraním, si svědek nepamatuje. Do jeho života příliš neviděl, o své partnerce nebo mámě nikdy nemluvil. Měl hodně práce, byl *takověj rozlítanej*, hlídal na diskotékách i v Praze. O politice se spolu také nikdy nebavili. Obžalovaný je teď prostě *prodonbaskej*, ale proč, to svědek netuší. Naposledy ho viděl v roce xxx na galavečeru v xxx, kde zápasil a s přehledem tam vyhrál. Že by ho viděl ještě od té doby, si nevybavuje. Proč obžalovaný odešel z ČR, svědek neví. Už ani neví, jak se dozvěděl, že je obžalovaný pryč. Ze zahraničí mu nevolal. Komunikovali pouze přes Facebook, kde měl obžalovaný zřízen účet pod svým vlastním jménem. Na to, proč odjel, se ho svědek ptal, ale obžalovaný mu v podstatě nikdy neodpověděl. Ví, že byl nejprve někde na Kypru, poté v Africe a k datu podání vysvětlení by měl být na Donbasu. O svém působení tam mu obžalovaný nic neříkal. Na svém facebookovém profilu má informaci o tom, že dělá nějakou domobranu. Někde tam také psal, že ví, že po něm policie jde. Svědek si myslí, že se obžalovaný už nevrátí.

6. **Svěděk L. N.** vypověděl, že byl od července r. 2015 do 1. 2. 2016 na Ukrajině v Doněcku. Jel tam ze soukromých důvodů, které nechtěl blíže specifikovat. Setkal se tam se dvěma Čechy, kteří tam sloužili u druhé motostřelecké brigády Doněcké lidové republiky. První se jmenoval J. U., ale všichni mu pro jeho velký tělesný vzrůst říkali xxx. Druhým byl P. B., kterému přezdívali xxx, protože snad měl mít tátu z xxx. xxx byl asi řadový voják, xxx praporčík. Bral měsíčně cca 20 000 rublů. Při svém nástupu byli oba vyzbrojeni a vystrojeni. Oba mají vojenské knížky armády DLR se svojí fotkou. Svědkovi ukradli na Ukrajině pas, tito muži mu přislíbili obstarat nový, ale pouze si od něj vzali 8 000 Kč a nic nezařídili. Když se bavili v hospodě, říkal obžalovaný svědkovi, že byl jen na pozicích, někde u letiště Makievky, které bránili. O nějaké přestřelce nemluvil, jen říkal, že je Ukrajinci ostřelovali. To, že jsou násilníci a zloději, svědkovi oba muži sami přiznali, vůbec se tím netajili. Také mu řekli, že se do Čech vrátit nemůžou a že je dobře, že je ta válka. Svědkovi je dále známo, že za obžalovaným a xxx jezdil na Ukrajinu reportér, jenž s nimi dělal rozhovory, které pak byly na internetu. Svědek také vypověděl, že mu obžalovaný volal, když byl na cestě domů, a vyhrožoval mu, že když jej nemůže zabít na Ukrajině, nechá ho zabít v České republice.

7. **Svěděk M. K.** je dlouholetým kamarádem obžalovaného, znají se od malička, chodili spolu do stejné třídy na základní škole. Vypověděl, že byl obžalovaný v mládí šikanován od kluků z vyšších tříd. Byl na svůj věk dost vysoký, proto si ho vybírali za cíl. Možná i proto začal v 15 letech dělat bojová umění. Agresivní nikdy nebyl. Asi v 18 letech byl ve výkonu trestu za loupežné přepadení. Neudělal to, ale vzal to za peníze na sebe. Seděl asi dva a půl roku. Pamatuje si, jak mu obžalovaný říkal, že chce odjet do Francie do legií. Asi tam chtěl spíše kvůli nějaké akci a dobrodružství než kvůli penězům, na peníze nikdy příliš nebyl. Asi před osmi lety odjel nejprve na Kypr a odtamtud poté na Ukrajinu na Donbas. Odtamtud svědkovi psal, že je tam špatné živobytí a žádal ho o peníze, které mu svědek poslal. Obžalovaný si také přál, aby svědek neměl na Facebooku nějaké jeho fotky, nakonec se domluvili, že si ho odstraní z přátel. Ostatní informace o

obžalovaném má svědek už jen z doslechu. Například to, že tam působí v nějakých ozbrojených složkách. Svědek si myslí, že bojuje za proruské separatisty, za Ukrajinu by nebojoval. Politiku nikdy moc neřešil, nejspíš mu někdo něco ‚nakukal‘ a on to následoval. Myslí si také, že by se obžalovaný chtěl vrátit do Čech, ale neudělá to, protože ví, že by tady měl problém kvůli působení v cizích ozbrojených složkách.

8. Svědkyně K. B. je mladší sestrou obžalovaného. Uvedla, že dětství s bratrem bylo fajn. Jejich společný otec byl xxx, proto ji bratr vlastně vychovával. Agresivní ani výbušný nebyl, nikdy ho neviděla se porvat. Drogy nebral, alkoholu neholdoval. Někdy po ‚učňáku‘ začal dělat bojové umění, později i MMA, k němuž se dostal ve vězení přes nějakého kamaráda. Ve vězení byl proto, že měl údajně přepadnout nějakého kluka a vzít mu kolo. Dozvěděli se to až se zpožděním od bratrance, který nejprve tvrdil, že obžalovaný odjel do ciziny. Později máma zjistila, že obžalovaný seděl nevinně, udělal to prý ten bratranec a obžalovaný to vzal na sebe. Z vězení ho pak pustili o něco dříve. Vrátil se domů. Nějakou chvíli pracoval v autolakovně, pak dělal vyhazovače na diskotékách. Někdy v únoru 2011 odjel na Kypr. Oznámil jim to jako hotovou věc s tím, že tam jede pracovat a vydělávat peníze. Proč zrovna na Kypr, svědkyně netuší, předpokládá, že mu to poradili kamarádi, jimiž se často nechal dost ovlivňovat. V době, kdy tam byl, spolu moc v kontaktu nebyli. Svědkyně mu například poslala žádost o přátelství na Facebooku, což zůstalo dlouho bez odezvy. Když mu následně psala, jak se má, odpověděl jí, že je na Ukrajině v Doněcku, s tím, že mu vadí, že tam umírají nevinné ženy a děti. Víc o tom prý nemusí vědět. Chtěl také poslat peníze, na což mu ale svědkyně vzhledem k vlastní situaci napsala, že to nyní nejde. Od té doby mu psala 1x týdně, aby věděla, že je v pořádku, vždy jí nějak stručně odpověděl. Naposledy to bylo v červenci 2017, od té doby se jí neozval. Dokonce si ji a později též mámu na Facebooku zablokoval. Svědkyně uvedla, že ví, že obžalovaný na té Ukrajině bojuje. Neví ale proč a proti komu. Na Facebooku viděla nějaké jeho fotky v maskáčích a se zbraní. Dokonce jí to snad i psal. Když ale chtěla vědět podrobnosti, napsal jí, že čím méně ví, tím lépe pro ni. Asi na Vánoce r. 2015 jí k přání odepsal, že neví, jak si Vánoce užije, protože budou ‚na pozicích‘. Myslí si, že by nebyl schopen někoho zabít. Na tu Ukrajinu jel kvůli nějakému dobrodružství, vždycky byl spíš ochráncem. O politiku se nikdy nezajímal. Že by měl nějaký vztah ke zbraním, svědkyně neví.

9. Svědek pplk. Mgr. O. F. je zpracovatelem odborného vyjádření velení Armády ČR k militárním aspektům situace na východní Ukrajině vyhotoveného pro účely trestní věci vedené Vrchním soudem v Praze pod sp. zn. 2 To 107/2021 (*viz dále*). V hlavním líčení v této trestní věci svědek vypověděl, že kromě oblastí, na něž výslovně pamatoval ve svém odborném vyjádření, probíhaly boje v rozhodné době také v oblasti měst Staromichajlivka, Avdijivka, Trudivske, v případě města Mariupol docházelo k bojům zejména v roce 2014, 2015, následně se fronta posunula a od té doby byla od Mariupolu relativně vzdálena. K největším ztrátám na životech a zdraví civilního obyvatelstva došlo podle svědka v letech 2014 a 2015, což bylo dáno ještě neustavenou frontovou linií v té době – taková situace civilní obyvatelstvo mate, lidé často nestíhají nebo nevědí, jak utéct. Provádí-li navíc boje nestandardní jednotky mající poměrně nízkou disciplínu, jimiž jsou ty tzv. Doněcké nebo Luhanské republiky, vede to k větším ztrátám např. z důvodu menší schopnosti ovládat sofistikované zbraňové systémy. Tzv. Pjatanšku popsal svědek jako mezinárodní brigádu, v níž se v letech 2014-2015 nacházel velký počet zahraničních bojovníků. Z hlediska intenzity mohou být boje těchto brigád přirovnány ke standardním válečným konfliktům zahrnujícím masivní použití dělostřelectva, velmi intenzivní palebnou přípravu včetně použití těžkých dělostřeleckých zbraní a raketových systémů, ale také průzkumnou činnost či přítomnost na místě, což je (oproti běžnému laickému názoru) rovněž třeba zahrnout pod vojenské aktivity. V reakci na dotazy procesních stran svědek také obsáhleji popsal účast ukrajinských ozbrojených sil v konfliktu na Donbasu. Osvětлил, že v době ruské anexe krymské oblasti byla ukrajinská armáda čítající – se zřetelem k celkovému počtu obyvatel země – pouhých cca 6 000 vojáků v podstatě boje neschopná, nepřipravená na obranu vůči Rusku. To mělo za následek fakt, že ve snaze ubránit své území byla Ukrajina nucena spoletnout se mj. na dobrovolnická uskupení,

včetně těch, která zahrnovala i osoby extremistického smýšlení. To však v žádném případě neznamená, že by bylo lze celou ukrajinskou armádu pokládat za extremistickou (neonacistickou), takové úvahy je podle názoru svědka třeba odmítnout. Jednak je potřeba mít na zřeteli, že z povahy věci a z titulu lidské přirozenosti neexistuje ozbrojený konflikt, v němž by byly na 100 % dodržovány veškeré normy mezinárodního práva, jednak stále platí, že dobrovolnická uskupení bránící svrchovanost Ukrajiny od počátku svého působení (a ve srovnání s proruskými separatisty stále lépe) splňovala požadavky mezinárodního humanitárního práva na tzv. komatanty, tj. jednotné velení, dodržování mezinárodního humanitárního práva, nošení rozlišovacího znaku a otevřené nošení zbraně. Nad rámec toho svědek zdůraznil, že ani úroveň zachovávání demokratických standardů v zemi není a nemůže být rozhodná z hlediska oprávnění státu bránit své území a svoji suverenitu.

10. Znaleckým ústavem – Oddělením kriminalistické techniky a expertiz Vojenské policie – byl vyhotoven znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví balistika a z oboru kriminalistika s rozsahem oprávnění pyrotechnika, munice, výbušniny. Ve svém zpracování vycházel ústav z obrazových souborů, které jsou součástí trestního spisu (tj. zejména fotografie uveřejňované obžalovaným na sociálních sítích, kde měl na některých zbraně přímo v ruce), přičemž předeslal, že vzhledem k jejich nízké kvalitě a vyobrazení jen z určitých úhlů nebylo možné provést identifikaci zbraní a střeliva s naprostou jistotou, a tudíž je určení jen pravděpodobné. Současně nebylo možné objektivně posoudit, zda jde o střelivo funkční, či neaktivní. Na fotografiích znalecký ústav identifikoval mj. např. 5,45 mm útočnou pušku AK-74, 5,45 mm kulomet RPK-74, 7,62 mm útočnou pušku AKM či 7,62 mm kulomet PK, které jsou určeny především k ničení živé síly (zranění či usmrcení osob), dále 40 mm ruční protitankový granátomet (pancéřovku) RPG-7 – vojenskou zbraň určenou k vystřelování reaktivních granátů s převážně kumulativním tříštivým termobarickým účinkem, náboj 5,45x39 – kulový náboj určený k ničení živé síly protivníka (zranění či usmrcení osob), ruční časový obranný granát F-1 – tříštivý obranný granát s časovým účinkem obsahující cca 55 g trhací náplně TNT určený převážně k ničení živé síly (zranění či usmrcení osob) účinkem rázové vlny a střepinovým účinkem působícím do vzdálenosti až 200 m, 73 mm náboj PG-15V s obsahem cca 322 g účinné náplně trhaviny A-IX-I určený převážně k ničení odolných (pancéřovaných) cílů kumulativním účinkem či stabilizátor 120 mm dělostřelecké miny.

11. V hlavním líčení byl slyšen zpracovatel tohoto znaleckého posudku **Ing. Marek Havlíček, Ph.D.**, který stvrdil závěry v něm uvedené a zdůraznil povahu obrazových záznamů, s nimiž při vyhotovování posudku pracoval, s tím, že s ohledem na ni typ ani autenticitu a funkčnost zbraní nebylo možné posoudit se stoprocentní jistotou.

12. Soud dále provedl dokazování listinnými důkazy, z nichž podstatné jsou zejména následující prameny, resp. důkazy z nich vyplývající:

- z Ústavy Ukrajiny plyne základní uspořádání této země a její hodnoty včetně toho, že je Ukrajina svrchovaným a nezávislým, demokratickým, sociálním, právním státem, který svou svrchovanou moc vykonává na celém svém území, nedílném a nedotknutelném; otázky změny území se na Ukrajině podle Ústavy řeší výhradně formou celonárodního referenda (čl. 73) a činnost politických stran a veřejných sdružení směřujících k porušení svrchovanosti a územní celistvosti je zakázána (čl. 37); politické strany a veřejná sdružení nemohou mít polovojenské jednotky, ochrana svrchovanosti a územní celistvosti je povinností všeho ukrajinského lidu (čl. 17) a územní struktura je založena na principech jednoty a nedělitelnosti území státu (čl. 132);
- z Komplexu opatření k realizaci Minských dohod podepsaných účastníky Třístranné kontaktní skupiny, tj. švýcarskou diplomatkou Heidi Tagliavini, druhým ukrajinským prezidentem Leonidem Kučmou, ruským velvyslancem na Ukrajině Michaiilem Zurabovem a představiteli separatistických skupin Alexandrem Zacharčenkem a Igorem Plotnickým a

Protokolu o výsledcích konzultace Třístranné kontaktní skupiny ve věci společných kroků, směřujících k implementaci Mírového plánu prezidenta P. Porošenka a iniciativ prezidenta V. Putina plynou kroky, na nichž se tyto strany dohodly a jež mají být učiněny ke stabilizaci situace na ukrajinském území – podle těchto opatření se sice předpokládá proces decentralizace moci na ukrajinském území, avšak cestou ústavní reformy;

- z Rozhodnutí Rady EU ze dne 17. 3. 2014, č. 2014/145/SZBP, o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny plyne, že ústřední představitelé tohoto orgánu odsoudili v rozhodnutí jmenované aktivity osob na území Ukrajiny a rozhodli o restrikcích ve vztahu k těmto osobám; z rozhodnutí Rady EU ze dne 12. 9. 2018, č. 2018/1237, plyne, že platnost omezujících opatření byla Radou EU dále prodlužována a došlo také k úpravě seznamu subjektů, vůči nimž se omezující opatření uplatní, přičemž od r. 2014 (dubna, resp. května) je na tomto seznamu a tzv. Doněcká lidová republika, Velká donská garda, tzv. Luhanská garda či tzv. Donbaské lidové milice;
- z odborného vyjádření velení Armády ČR k militárním aspektům situace na východní Ukrajině zpracovaného pro účely trestní věci vedené Vrchním soudem v Praze pod sp. zn. 2 To 107/2021 (a Městským soudem v Praze pod sp. zn. 4 T 7/2021), jež si Městský soud v Praze opatřil pro účely této trestní věci, se podává, že probíhající ozbrojený konflikt na Donbasu mezi ukrajinskými ozbrojenými silami a proruskými separatistickými uskupeními podporovanými Ruskou federací byl zahájen v dubnu 2014, když skupiny separatistů začaly obsazovat správní střediska a policejní stanice mj. v Doněcké a Luhanské oblasti; následovalo nelegální vyhlášení separatistických entit tzv. Doněcké lidové republiky a tzv. Luhanské lidové republiky (společně označovaných mj. jako Novorusko); velmi intenzivní boje probíhaly zejména o město Doněck a jeho okolí, a to prakticky od začátku konfliktu; v lokalitách Krasnohorivka, Marinka (Marjinka) a Spartak byly těžké boje vedeny zejména v období červen – září 2015, a to včetně kolaterálních škod na životech civilistů a civilních objektech; uskupení nazývané Mezinárodní brigáda 15. armády (Pjatinaška) bylo jako bojeschopný útvar zformováno v červenci 2014 – účastnila se bitvy u Debalceve mezi lednem a únorem 2015, v květnu 2015 zahájila bojovou činnost v prostoru obce Marinka (Marjinka) a v červenci 2015 zaútočila na přední pozice 28. brigády ukrajinské armády před Krasnohorivkou; operace uvedeného uskupení nejčastěji zahrnovaly průzkumnou činnost, diverzní akce a držení svěřené oblasti; v odborném vyjádření je dále popsána transformace jednotek, k níž došlo po skončení intenzivních bojů v roce 2015, v jejímž rámci došlo mj. k rozpuštění Mezinárodní brigády 15. armády (Pjatinaška), jejíž dosavadní příslušníci byli začleněni do nově vzniklých jednotek včetně 100. samostatné motostřelecké brigády tzv. republikánských gard, jejíž součástí jsou mj. jednotka 08815, 08823, 08826 a 3. a 4. prapor územní obrany; v roce 2016 tato brigáda okupovala vybrané oblasti od Olenivky po doněcké letiště včetně města Doněck, disponuje ofenzivními schopnostmi; v odborném vyjádření je dále poukázáno na to, že intenzita popsaných bojů vedla k vysokým ztrátám jak na straně bojujících stran, tak ke kolaterálním škodám na straně civilního obyvatelstva – dle oficiálních statistik Úřadu Vysokého komisaře OSN pro lidská práva bylo v období od zahájení konfliktu v polovině dubna 2014 do 15. května 2016 v oblasti Luhanska a Doněcka prokazatelně zabito celkem 9 371 osob a dalších 21 532 zraněno, třetinu těchto obětí tvoří civilisté;
- z protokolu policejního orgánu o ohledání facebookového profilu obžalovaného ze dne 15. 1. 2020 plyne obsah jeho účtu za období 1. 3. 2015 do 30. 5. 2018: jedná se celkem o 689 záznamů učiněných na základě přístupů ze 71 unikátních IP adres – s výjimkou jedné jsou všechny z území Ukrajiny; obžalovaný opakovaně připojoval své komentáře k diskusím týkajícím se ozbrojeného konfliktu v Donbaské oblasti;

- dne 7. 5. 2015 např. v reakci na jiný komentář uvádí, že „xxx“ včetně té jeho vkročila na Ukrajinu až po prvních vraždách civilistů;
- dne 30. 5. 2015 sděluje „xxx“;
- dne 6. 7. 2015 uveřejnil obžalovaný na svém profilu svoji fotografii, kde stojí na vystaveném tanku a zároveň ji okomentoval slovy „xxx“;
- dne 7. 7. 2015 mj. uvádí, že včerejší den věnoval poznávání Doněcka, popisuje setkání s babičkou, která nechápala, proč se jí Porošenko a EU snaží zabít, obžalovaný pokračuje tím, že je rád, že může pomáhat po boku takových lidí, bylo by fajn, kdyby se nemusel za Českou republiku stydět, podpora Kyjevu je v jeho očích zločin;
- dne 17. 7. 2015 obžalovaný v rámci komentáře mj. uvádí, že je na Donbase, je potřeba ukázat, že ne každý se dá koupit jako naše vláda;
- dne 17. 8. 2015 obžalovaný v rámci svého komentáře píše: „xxx“;
- dne 31. 8. 2015 uveřejnil obžalovaný fotografii 5 osob ve vojenském odění včetně sebe, k níž uvedl, že je potřeba najít společnou řeč, protože je tam více jak 8 národností – osoby jsou vyzbrojené a nacházejí se v polním porostu; v pozdějším komentáři k této fotografii ze dne 16. 3. 2018 obžalovaný přiblížil, že se nacházeli na Avdejevce;
- dne 7. 7. 2016 mj. uvádí: „xxx“;
- dne 11. 7. 2016 obžalovaný v rámci své facebookové konverzace s P. M. mj. uvádí, že „xxx“;
- dne 30. 9. 2015 na jiný komentář reaguje slovy „xxx“;
- dne 19. 6. 2015 obžalovaný v rámci svého komentáře popisuje, že Polsko se nyní velkou měrou podílí na konfliktu s Ukrajinou, kromě dodávek zbraní dodávají i pravidelnou armádu, dodává, že „xxx“; uvádí také informaci, že je u 15. brigády Pjatraška a jsou na Marince;
- dne 25. 5. 2016 obžalovaný uvádí, že po dvou měsících na pozicích mají volno, oddychnou si a zas na pozici;
- dne 4. 7. 2016 obžalovaný ve svém komentáři uvádí, že „xxx (nejspíše má být „téměř“) xxx“;
- dne 6. 7. 2017 obžalovaný komentuje jiný komentář slovy „xxx, xxx(zjevně má být „kdybych“) xxx.“;
- dne 11. 7. 2016 obžalovaný dále uvádí ve vztahu k M. R., který se o něm měl nelichotivě vyjadřovat: „xxx.“; ještě téhož dne v rámci jiného komentáře obžalovaný sděluje, že „xxx“;
- dne 14. 7. 2016 obžalovaný připojuje do diskuze komentář včetně následující pasáže: „xxx.“; téhož dne obžalovaný v reakci na jiný komentář uvádí „xxx, xxx“; téhož dne obžalovaný dále píše „xxx“;
- dne 19. 7. 2016 připojuje následující komentář: „xxx“; téhož dne v rámci jiného komentáře uvádí „xxx“;
- dne 20. 8. 2016 obžalovaný popisuje, že je to dnes měsíc, co při obstřelu chytl malou střepinku, což má dnes již skoro zahojené a „xxx“;

- dne 3. 3. 2017 obžalovaný v rámci komentáře týkajícího se města Krasnohorivka mj. uvádí, že toto město zná, byly odtamtud vedeny obštrely na jejich Petrovku a Staromichajlovku;
- dne 19. 3. 2017 obžalovaný v reakci na jiný komentář uvádí: „xxx“;
- dne 27. 7. 2017 obžalovaný píše, že se dlouho rozmýšlel a došel k závěru, že „xxx“, s tím, že důvodů je hned několik – jeho partnerka N. L. a on prodlužují boj proti režimu z Kyjeva, a také dostal pas DNR a život tam tedy bude snadnější;
- dne 12. 1. 2018 obžalovaný ve svém komentáři mj. uvádí: „xxx“;
- dne 21. 1. 2018 píše „xxx“;
- z téhož protokolu dále plyne, že v rámci své aktivity na sociální síti Facebook obžalovaný vyjádřil vůli účastnit se mj. následujících událostí: xxx (po vzore našich ruských bratov) či Mezinárodní protest proti nelegitimní vládě Ukrajiny!; dále se z protokolu podává okruh osob, s nimiž obžalovaný navázal tzv. facebooková přátelství – jsou mezi nimi např. Š. P. či M. S.; dále je z protokolu zřejmé, že obžalovaný byl v rozhodné době členem následujících facebookových skupin: xxx, xxx, xxx, xxx a xxx, xxx;
- z téhož protokolu jsou dále zřejmé fotografie a jiné obrazové záznamy sdílené prostřednictvím účtu obžalovaného: mezi nimi je např. fotografie malého chlapce ve vojenském oblečení s nášivkou „Novorossija“ (Novorusko), fotografie obžalovaného s cedulí hlásající v ruštině „Xxx“, vyobrazení siluety salutujícího vojáka na pozadí ruské vlajky; fotografie vyzbrojeného a vystrojeného obžalovaného s další obdobně vybavenou osobou muže, vyobrazení obálky knihy Ludvík Svoboda: Z Buzuluku do Prahy opatřené citátem „xxx!“, fotografie vyzbrojeného a vystrojeného obžalovaného spolu s J. U. a jeho přítelkyní (oba rovněž vyzbrojeni a vystrojeni), dále fotografie obžalovaného s odpalovačem protitankových granátů; fotografie muže v převleku Santa Clause s praporem tzv. dobrovolnické brigády 15 (Patnáctka) s podpisy příslušníků, fotografie zachycující pochod tzv. Nesmrtelného pluku zahrnující též prapor dobrovolnického praporu 15 (Patnáctka), transparent s ruskojazyčným nápisem „xxx!“ vyobrazující vojáky Ruské federace jako mírotvůrce; fotografii obžalovaného spolu s útočnými puškami; fotografie průkazu „mezinárodní brigády“ na jméno P. B.; fotografie vojenského průkazu na jméno P. B., fotografie obžalovaného spolu s puškou a vlajkou tzv. Doněcké lidové republiky opatřené popiskem „xxx“; fotografie obžalovaného ve vojenské bundě s řemenem a viditelnou hlavní útočné pušky, fotografie, na níž je obžalovaný zachycen spolu s J. U., L. N. a dalšími dvěma neustanovenými osobami – všichni muži jsou ve vojenském oblečení, v ruce drží pušky, zpoza nich je vidět tank – fotografii doplnil obžalovaný komentářem „xxx“ a v rámci další konverzace k ní uvedl, že jde o fotku z Doněcka, kde jsou každý večer pod obštrelem a každé dva dny je tam pokus „ukropů“ o průlom; fotografie terče pro střelbu s hlavou Arsenije Jaceňuka, premiéra Ukrajiny od února 2014 do dubna 2016; fotografie obžalovaného s dalšími osobami ve vojenském oděvu, žena má u sebe střelnou zbraň – v rámci diskuze pod touto fotografií obžalovaný mj. uvádí: „xxx.“; fotografie mužské paže ovázané zkrvavenou gázou, kterou obžalovaný okomentoval slovy „xxx“;
- z protokolu policejního orgánu ze dne 21. 1. 2020 o ohledání webových stránek se podává obsah internetových stránek na adrese www.facebook.com zachycující rozhovor obžalovaného s A. S., na adrese www.eadaily.com, kde je ruskojazyčně referováno o tom, že český šampion v thajském boxu utrpěl ztrátu nohy v bojích za Donbass; v rámci rozhovoru poskytnutém tomuto médiu obžalovaný mj. uvádí, že spolu s J. U. bojovali mj. u Marinky a Mariupolu; na adrese www.facebook.com, profilu uživatelky xxx je uveřejněna fotografie obžalovaného v nemocnici; na adrese www.prima.iprima.cz je publikován článek

- s názvem „xxx“; na adrese <https://zpravy.aktualne.cz> je publikován článek s názvem „xxx“; na adrese www.idnes.cz je publikován článek s názvem „xxx“; na adrese www.blesk.cz je publikován článek s názvem „xxx“; na adrese <https://demokratikon.cz> je publikován článek s názvem „xxx“; na adrese www.novarepublika.cz je publikován článek s názvem „xxx“;
- součástí internetové diskuse k rozhovoru obžalovaného s A. S. publikované na adrese facebook.com dne 20. 8. 2019 jsou fotografie obžalovaného ležícího v nemocnici s amputovanou nohou; v rámci rozhovoru, který obžalovaný poskytl serveru www.prima.iprima.cz publikovaného dne 4. 9. 2019 obšírněji popsal událost, která ho o nohu připravila (pravidelná obhlídka pozic poblíž Mariupolu, při níž podle svých slov kontroloval, zda protivník neprovádí záškodnické akce – během toho šlápl na protipěchotní minu); dodal také, že je svázán s Doněckou lidovou republikou, k dotazu novináře na možný návrat domů uvedl, že „xxx“; ve výše citovaném článku uveřejněném na serveru <https://zpravy.aktualne.cz> je citováno vyjádření obžalovaného, podle něhož ho k rozhodnutí odjet do Doněcka přiměly události v Oděse z května 2014 – šokovalo ho, když viděl, že uniformovaný policista střílel po bezbranných lidech utíkajících před ohněm, dodal, že současná ukrajinská moc tyto lidi fakticky likvidovala, zmínil také, že se účastnil bojů na Marince; v reakci na amputaci nohy obžalovaný uvedl „xxx“; obdobná vyjádření obžalovaného jsou zachycena i v ostatních výše specifikovaných mediálních výstupech; podrobněji se obžalovaný vyjadřuje v rozhovoru poskytnutém serveru www.novarepublika.cz dne 10. 9. 2019, kde přibližuje čtenářům také své sympatie k Rusku i okolnosti svého zranění;
  - ze zprávy Vojenského ústředního archivu ze dne 9. 6. 2017 se podává, že obžalovaný nevykonal základní vojenskou službu a není vojákem v záloze;
  - ze zprávy Krajského vojenského velitelství Praha ze dne 8. 6. 2017 je mj. zřejmé, že obžalovaný není veden jako příslušník aktivní zálohy ani jako uchazeč o povolání do služebního poměru vojáka z povolání nebo do poměru vojáka v aktivní záloze;
  - z opisu z Rejstříku trestů vyplývá, že obžalovaný byl v minulosti 2x soudně trestán – nejprve jako mladistvý v roce 1998 pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 2 zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona (dále jen „tr. zák.“), protože mu byl uložen podmíněně odložený trest odnětí svobody ve výměře 4 měsíců (osvědčil se r. 2000), posléze pro trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák., pro který mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 30 měsíců (zahlazeno r. 2006); v obou případech tak z hlediska dosavadního způsobu života obžalovaného nelze k těmto odsouzením již přihlížet;
  - z rozsudku Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 18. 2. 1998, sp. zn. 3 T 11/98, se podávají bližší okolnosti prvního trestního odsouzení obžalovaného;
  - z opisu z evidence přestupků soud seznal, že obžalovaný nemá v této evidenci žádný záznam;
  - z výpisu z Centrální evidence vězněných osob je zřejmé, že obžalovaný se aktuálně nenachází ve výkonu trestu odnětí svobody, když poslední záznam v této evidenci referuje o jeho propuštění z výkonu trestu dne 5. 9. 2000;
  - ze zprávy Mezinárodněprávního odboru Ministerstva zahraničí ČR ze dne 18. 4. 2019 vyhotovené pro účely trestní věci E. E. vedené u Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice pod sp. zn. 64 T 1/2019 se podává charakteristika ozbrojeného konfliktu probíhajícího v oblasti ukrajinského Donbasu;
  - ve zprávě téhož orgánu ze dne 29. 6. 2020 vyhotovené pro účely trestní věci P. K. vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 2 T 15/2020 jsou vyloženy pojmy

„teroristická organizace“, „ozbrojené síly cizího státu“ a „povstalci“, dále je zde popsána mezinárodněprávní povaha konfliktu na Ukrajině a konzistentní postoj ČR k němu;

- přílohy, jež připojil obhájce uprchlého obžalovaného ke svému vyjádření k obžalobě ze dne 2. 2. 2022, tvoří článek „*Ozbrojený konflikt – definice a druhy*“, který je výstupem aplikovaného výzkumu Ústavu mezinárodních vztahů, v. v. i., zahrnující rozbor pojmů ozbrojený konflikt vs. válka a diferenciaci ozbrojených konfliktů; výňatek z internetové encyklopedie Wikipedie věnující se Požáru budovy odborů v Oděse; článek uveřejněný na webovém portálu Lidovky s názvem „*Jazykové bitvy dělí Ukrajinu. Zákonem chce úplně omezit ruštinu i další jazyky*“ ze dne 25. 3. 2017; článek uveřejněný na webovém portálu iROZHLAS s názvem „*Na Ukrajině začalo platit rozšíření jazykového zákona`. Prodávači podle něj musí mluvit ukrajinsky*“ ze dne 16. 1. 2021 a výňatek z knihy T. F., v němž jmenovaný popisuje, jak mu v okamžiku ohrožení jeho života obžalovaný pomohl.

13. Soud podle § 2 odst. 6 tr. řádu hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a učinil následující skutkové závěry:

14. Obžalovaného P. B. vylíčili osoby jemu nejbližší (sestra K. B., dlouholetý kamarád M. K. a zčásti též kolega z bojových sportů P. H.) na jedné straně jako člověka, který nebyl agresivní a nevyhledával konflikty, na druhé straně jako milovníka bojových sportů, jehož lákala akce a dobrodružství, který se chtěl přidat do francouzských legií a který – ač sám se o politiku nezajímal – měl tendenci následovat názory druhých a nechat se jimi snadno ovlivnit.

15. Na základě provedených důkazů může soud jednoznačně usuzovat na to, že obžalovaný je sympatizantem proruský orientovaného smýšlení usilujícího o nezávislost nelegitimních kvazistátních útvarů – tzv. Doněcké a tzv. Luhanské republiky – na Ukrajině. Svědek H. uvedl, že obžalovaný je „prodonbaskej“, svědek K. vyslovil přesvědčení, že za Ukrajinu by obžalovaný nebojoval, bojuje za proruské separatisty. Sám obžalovaný vyjadřoval svoji sounáležitost s proruskými separatisty svým odíváním, svými postoji (sdílením četných fotografií a symbolů na svém facebookovém profilu zahrnujících mj. svoji fotografii, kde stojí na vystaveném tanku a zároveň ji okomentoval slovy „xxx“, vyobrazení ruských vojáků coby mírotvůrců, fotografie sebe sama s cedulí hlásající v ruštině „Xxx“ nebo spolu s puškou a vlajkou tzv. Doněcké lidové republiky opatřenou popiskem „xxx“) i svými prohlášeními, jež učinil v četných rozhovorech poskytnutých rozličným médiím. Obžalovaný také hojně přispíval do internetových diskusí týkajících se ozbrojeného konfliktu na východní Ukrajině, kde mj. prohlásil například to, že podpora Kyjevu je v jeho očích zločin, že on a jeho tehdejší partnerka N. L. prodlužují boj proti režimu z Kyjeva, s tím, že také dostal pas Doněcké lidové republiky a život tam tedy bude snadnější, či že „xxx“ včetně té jeho vkročila na Ukrajinu až po prvních vraždách civilistů. Byl také členem facebookových skupin zjevně orientovaných ve prospěch Ruska a neprospěch Ukrajiny – xxx, xxx, xxx, xxx, xxx.

16. Městský soud v Praze nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný do donbaské oblasti skutečně odcestoval a v rozhodnou dobu se tam nacházel. Vyjádření obžalovaného, jenž se tím opakovaně sám chlubil v rozhovorech pro média i na sociálních sítích (např. „xxx“) korespondují s výpovědí svědka N., který uvedl, že se tam s obžalovaným setkal (což je rovněž zdokumentováno na jedné z fotografií provedených k důkazu) i protokolem policejního orgánu o ohledání facebookového profilu obžalovaného, z něhož je zřejmé, že ke svému účtu na této sociální síti se obžalovaný v období 1. 3. 2015 do 30. 5. 2018 připojoval prostřednictvím různých IP adres lokalizovaných téměř výlučně na území Ukrajiny.

17. Soud dále jednoznačně uzavřel, že obžalovaný v dané lokalitě působil v řadách ozbrojených bojových jednotek. Svědčí o tom četné fotografie, které jednak sám obžalovaný uveřejnil na sociální síti Facebook, jednak se podávají z veřejně dostupných zdrojů provedených v hlavním líčení k důkazu (rozhovory, novinové články), na nichž je spolu s dalšími muži vystrojen a vyzbrojen

k boji, popř. je na nich vyobrazena vojenská technika či munice, kterou tam mají separatistické jednotky k dispozici a která je dle závěrů znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví balistika a z oboru kriminalistika s rozsahem oprávnění pyrotechnika, munice, výbušniny, z velké části určená převážně k ničení živé síly (zranění či usmrcení osob). V tomtéž znaleckém posudku je sice uvedeno, že se stoprocentní jistotou nelze určit jejich autenticitu a funkčnost, vzhledem k závěrům dokazování soud však nemá žádný rozumný důvod se domnívat, že by se jednalo o pouhé makety či nefunkční kusy, když nic takového ostatně netvrdila ani obhajoba. Z množství obžalovaným uveřejněných postů a komentářů se také bezpečně podává specifikace lokalit, v nichž se obžalovaný zúčastnil konkrétních bojů (obžalovaný sám v rozhovoru pro server <https://zpravy.aktualne.cz> a server www.eadaily.com uvedl, že se účastnil bojů u Marienky a Mariupolu, v komentářích popsal svoji účast „xxx“ (Trudivske), zmínil, že je mu známo město Krasnohorivka a Staromichajlivka, odkud a kam byly vedeny obstřely v době, kdy se tam nacházel, v dalším výše specifikovaném komentáři svoji aktuální polohu specifikoval městem Avdijivka aj. – načasování přitom odpovídá okamžikům, kdy se v souladu se závěry odborného vyjádření svědka F. právě v těchto lokalitách vedly vojenské operace).

18. Obžalovaný působil na Ukrajině v řadách 15. mezinárodní brigády „Pjatnaška“, posléze transformované do 100. brigády, jež se v souladu se závěry odborného vyjádření, jejichž část byla provedena k důkazu, i výpovědi svědka F., účastnila bojů zahrnujících též masivní použití dělostřelectva či velmi intenzivní palebnou přípravu včetně použití těžkých dělostřeleckých zbraní. Tyto závěry korespondují s tím, o čem sám obžalovaný referoval ve vláknech facebookových diskusí (např. „xxx“, nebo „...xxx“, dále „xxx“, „xxx“, „xxx“), i s tím, co (byť v omezeném rozsahu) vyprávěl své sestře, svědkyni B.. Ta vypověděla, že ví, že obžalovaný na Ukrajině bojuje – viděla jeho fotografie ve vojenském oděni, a dokonce jí to sám i psal. Na Vánoce 2015 se jí svěřil, že neví, jak si je užije, protože budou na pozicích. Informace, které obžalovaný líčil médiím i svým blízkým, pak korespondují s reálným průběhem událostí, jak je popisoval svědek F..

19. Provedené dokazování současně poskytuje spolehlivý podklad pro závěr, že obžalovaný si byl vědom nelegitimity i protiprávnosti svého počínání. Svědčí o tom informace vyplynuvší z výpovědi svědka H., který uvedl, že obžalovaný psal na Facebooku, že ví, že po něm policie jde, skutečnost, že sám obžalovaný se v internetových diskuzích v úvahu připadající postižitelností svého jednání zaobíral („xxx“, dále „xxx“), i zjevná vůle obžalovaného stát se nedostížným pro osoby na území České republiky (podle souladných výpovědí svědka K. i svědkyně B. obžalovaný usiloval o to, aby odstranili z Facebooku jeho fotky, nechťel, aby jej měli tzv. „v přátelích“, sestru si dokonce zablokoval; svědku K. se měl obžalovaný svěřit s tím, že do ČR se už nehodlá vrátit). Podle vyjádření Vojenského ústředního archivu a Krajského vojenského velitelství Praha neabsolvoval obžalovaný vojenskou službu a nebyl evidován jako příslušník aktivní zálohy ani jako uchazeč o povolání, čehož si sám byl nepochybně vědom. I tyto okolnosti implikují jednoznačný závěr o tom, že nelegální povaha účasti v ozbrojených jednotkách musela být a byla obžalovanému dobře známa.

20. Soud nevyhověl důkazním návrhům obhajoby, která požadovala doplnění dokazování o výslech svědka T. F. a obstarání článků citovaných v jeho knize, a dále doplněk odborného vyjádření vypracovaného velením Armády ČR (zpracovatelem svědek F.), jenž by byl zaměřen přímo na aktivity obžalovaného B. v donbaské oblasti. Všechny uvedené důkazy pokládá soud vzhledem k již tak jednoznačnému a spolehlivě objasněnému skutkovému stavu za nadbytečné. Svědek F. by pouze vlastními slovy vyjádřil, co v místě ozbrojeného konfliktu sám zažil, popř. by tlumočil, co mu sdělil obžalovaný, s nímž se setkal. Podání takovéto svědecké výpovědi však nepokládá soud za nutné, neboť o působení obžalovaného byl podán dostatečný obraz, a to průběžně, podrobně a hodnověrně především samotným obžalovaným. Skutečnost, že v rámci konkrétního incidentu obžalovaný dotyčnému svědkovi pomohl či mu dokonce zachránil život, se podává i z již provedené části svědkovy knihy a soud ji nikterak nezpochybňuje, nicméně dodává, že z hlediska posouzení viny obžalovaného za skutek, který je předmětem této trestní věci, nemá

takováto okolnost žádný význam. Při ukládání trestu pak soud (vedle dalších) i k této okolnosti přihlédl. Soud neshledal důvod ani pro obstarání článků, na něž je ve svědkově knize odkazováno. Podle návrhu obhajoby měly tyto demonstrovat konkrétní excesy ukrajinské armády. Z důvodů, které soud vyložil v odst. 27 odůvodnění tohoto rozsudku, však nepovažuje takové okolnosti pro posouzení žalovaného skutku za podstatné. Ve vztahu k zamítnutému důkaznímu návrhu týkajícímu se doplnku odborného vyjádření akcentuje soud to, že jeho výsledkem by stěží mohlo být zachycení obžalovaného v okamžiku konkrétního výstřelu nebo hození granátu; vyjádření by tak pouze potvrdilo výskyt obžalovaného v určitých místech ukrajinského ozbrojeného konfliktu, tedy skutečnost již tak soudu bezpečně známou. I v tomto případě jde tak o důkaz, jehož k odpovědnému zjištění skutkového stavu nebylo třeba.

21. Po právní stránce posoudil soud jednání obžalovaného jako zvlášť závažný zločin **teroristického útoku** podle § 311 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku (dále jen „*tr. zákoník*“) za užití § 313 tr. zákoníku a zvlášť závažný zločin **účasti na teroristické skupině** podle § 312a odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku spáchané v jednočinném souběhu.

22. Soud dospěl k závěru, že obžalovaný v úmyslu poškodit ústavní zřízení a obranyschopnost Ukrajiny, narušit základní politickou strukturu Ukrajiny a protiprávně přinutit vládu Ukrajiny, aby něco trpěla, provedl útok ohrožující život nebo zdraví člověka s cílem způsobit smrt nebo těžkou újmu na zdraví.

23. Městský soud v Praze úvodem předesílá, že právní hodnocení nyní posuzované trestní věci navazuje na již poměrně ustálené závěry rozhodovací praxe soudů včetně soudu zdejšího, ať už tohoto senátu (trestní věc ods. M. K. vedená pod sp. zn. 56 T 1/2021) nebo senátů dalších (např. trestní věc ods. J. U. vedená pod sp. zn. 4 T 7/2021), jakož i odvolacího Vrchního soudu v Praze (ods. K., ods. U., ods. F.).

24. Skutková podstata trestného činu předpokládaná ustanovením § 311 tr. zákoníku slouží k ochraně před fenoménem *terorismu*, tj. jedné z nejhorších a společensky nejškodlivějších forem mezinárodního organizovaného zločinu, který je hrozbou pro demokracii, svobodný výkon lidských práv a pro hospodářský a společenský rozvoj (*Šámal, P. et al. Trestní zákoník (EVK), 2. vydání, 2012, s. 3049-3060*). V mezinárodním společenství panuje obecná obava z kriminality tohoto typu, protože je ochrana před ní poskytována na nadstátní úrovni v rámci integrovaného systému všech států bojujících proti teroru a terorismu (srov. *Šámal, P. et al. Trestní zákoník, 2. vydání, 2012, s. 3064-3067*). Vůli poskytnout ochranu před terorismem i cizím státům deklaruje český zákonodárce prostřednictvím § 313 tr. zákoníku, přičemž tuto ochranu váže na podmínku *státu* – netřeba, aby se jednalo o stát spřátelený nebo stát vyznávající tytéž demokratické hodnoty jako Česká republika (srov. *tentýž pramen*).

25. Pokud jde o vyhodnocení otázky, který útvar lze z právního hlediska považovat za *stát*, je i trestní soud povinen vycházet z norem a pravidel mezinárodního práva veřejného, přičemž Městský soud v Praze dále respektuje výklad těchto norem ve vysokoškolských učebnicích tohoto právního odvětví (srov. *Malenovský, J. Mezinárodní právo veřejné: obecná část a poměr k jiným právním systémům. 7., upravené a doplněné vydání. Brno: Masarykova univerzita, 2020. s. 77-94*, srov. dále *Čepelka, Č., Šturma, P. Mezinárodní právo veřejné. Vydání druhé. V Praze: C.H. Beck, 2018. s. 35-40*). Jako státy jsou těmito prameny s odkazem na dílo rakouského právníka G. Jellineka a Montevidejskou úmluvu o právech a povinnostech států z roku 1933 (jež má sice regionální působnost, právě ve vztahu k této právní otázce je z ní ale standardně vycházeno) považovány útvary splňující 3 definiční prvky: (1) mají vymezené území, (2) trvalé obyvatelstvo a (3) vládu; respektovaná Montevidejská úmluva pak dodává ještě požadavek na (4) schopnost vstupovat do mezinárodních vztahů. Naopak formální uznání státu mezinárodním společenstvím není podmínkou jeho existence, což Montevidejská úmluva zmiňuje výslovně v čl. 2. Zatímco Ukrajinská republika výše zmíněné atributy splňuje, tzv. Doněcká lidová republika a tzv. Luhanská lidová republika nikoli, neboť operují na území náležejícím Ukrajině a obývaném ukrajinským obyvatelstvem, nemají

legitimní vládu a nelze uvažovat o jejich schopnosti vstupovat do mezinárodních vztahů, o čemž svědčí mj. skutečnost, že ze strany významné části mezinárodního společenství (členské státy EU) je činnost obou těchto útvarů pokládána za narušování či ohrožování územní celistvosti, svrchovanosti a nezávislosti Ukrajiny, pročež vůči nim byla přijata restriktivní opatření.

26. Pravidla válečného a humanitárního práva obsažená v tzv. Ženevských úmluvách, a dále pravidla obsažená v Chartě Organizace spojených národů a v Deklaraci zásad mezinárodního práva týkajících se přátelských vztahů a spolupráce mezi státy v souladu s Chartou Organizace spojených národů pak ukotvují *právo národů na sebeurčení*, ani tohoto práva však výše zmíněné útvary nepoživají, když toto náleží toliko národům bojujícím proti koloniální nadvládě a cizí okupaci a proti rasistickým režimům. To není případ Ukrajiny, která jednoznačně není rasistickým, koloniálním státem či státem, který by okupoval cizí území. Z listinných důkazů, jež byly v řízení před soudem provedeny, se jednoznačně podává, že Ukrajina je svrchovaný demokratický a nezávislý stát, který v příslušném konfliktu – a tomuto faktoru je třeba přikládat stěžejní význam – brání svoji vlastní zemi a její území.

27. Z toho důvodu Městský soud v Praze nepřisvědčil právnímu názoru obhajoby, která se snažila obžalovaného stylizovat do role kombatanta ve smyslu mezinárodního humanitárního práva, jenž by ve světle výše citované právní úpravy pouze vykonával své právo. Že českým občanům vydávajícím se na východ Ukrajiny podpořit tamní proruský orientované separatistické síly takové postavení nenáleží, již v obdobných případech tohoto typu právě s odkazem na demokratický (nikoli rasistický či koloniální) charakter Ukrajiny a vnitrostátní povahu tamního konfliktu přesvědčivě vyložila rozhodovací praxe soudů včetně Nejvyššího soudu (*rov. usnesení ze dne 12. 5. 2021, sp. zn. 8 Tdo 310/2021*). Argumentaci obhajoby zakládající se v podstatě na tom, že si Ukrajina – vědoma si síly svého ruského souseda – měla udržovat stabilní armádu a excesy neonacisticky smýšlejících jednotlivců v jejích řadách z ní činí stát nehodný ochrany, hodnotí soud nejen jako zcela nepřiléhavou, ale též jako nepřijatelnou až amorální. Jak ve své výpovědi výstižně podotkl svědek F., povaha ozbrojeného konfliktu *per se* neumožňuje absolutně důsledné dodržení všech válečných pravidel, stěžejní je zachování nejdůležitějších norem mezinárodního humanitárního práva a okolnost již výše uvedená, a sice ukrajinská obrana vlastní země, jejího území a svrchovanosti. Dovedeno *ad absurdum* soud pro ilustraci uvádí, že na stejném principu by nebylo možné akceptovat účast českých občanů v řadách Hamásu jen na podkladě konkrétních – a jistě rovněž mnohými mediálními výstupy zdokumentovaných – excesivních aktů izraelské armády. Soud tak uzavírá, že o nelegitimitě vojenských operací proruských separatistických jednotek směřovaných vůči ukrajinské armádě na jejím území nemá pochyb. Konečně, jako jednoznačně nepřiléhavý hodnotí soud argument obhajoby odkazující se na události, k nimž došlo v den vyhlášení rozsudku, na jejichž základě by se podle ní dalo uvažovat o tom, že již v roce 2015 bylo možno ozbrojený konflikt na Ukrajině považovat za mezinárodní a obžalovaný k němu tak přistupoval. K tomu soud s odkazem na přesvědčivé odborné závěry svědka F. uvádí, že samotná podpora separatistů ze strany Ruské federace takovýto závěr rozhodně nekonstituuje a situaci na Ukrajině v roce 2015 je od situace následující po datu 24. 2. 2022 potřeba striktně rozlišovat.

28. *Objektivní stránka trestného činu* podle § 311 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku záleží v provedení úmyslného útoku na život nebo zdraví člověka, přičemž takový útok může být proveden násilím, lstí nebo jakýmkoli jiným, život nebo zdraví ohrožujícím způsobem (*Šámal, P. et al. Trestní zákoník (EVK), 2. vydání, 2012, s. 3049-3060*). Výše popsání jednání obžalovaného spočívající v jeho aktivní účasti na ostřelování ukrajinských vojenských jednotek, které brání svrchovanost a územní celistvost své země, tento znak skutkové podstaty jednoznačně naplňuje, neboť jde o aktivity směřující vůči životu a zdraví jiného člověka (jiných lidí), a to za použití zbraní způsobily takový následek přivodit.

29. *Subjektivní stránka tohoto trestného činu* předpokládá úmyslnou formu zavinění ve vztahu k provedení útoku ohrožujícího život a zdraví člověka, dále cíl způsobit smrt nebo těžkou újmu na zdraví a konečně úmysl přesahující objektivní stránku (*dolus coloratus*), totiž jednání v úmyslu

poškodit ústavní zřízení a obranyschopnost Ukrajiny, narušit základní politickou strukturu Ukrajiny a protiprávně přinutit vládu Ukrajiny, aby něco trpěla. Městský soud v Praze konstatuje, že obžalovaný provedl útok ohrožující život a zdraví člověka v **úmyslu přímém**, tedy, že tyto zájmy chráněné trestním zákonem ohrozit chtěl a ohrozil. Útok na tyto zájmy je totiž zjevně samotnou podstatou působení obžalovaného v ozbrojených silách nelegálních separatistických entit na Ukrajině, o čemž svědčí jeho vlastní vyjádření v internetových diskusích i jeho mediální výstupy, kde popisuje, že a zač bojuje a že jeho jednotka např. rozstřílela seskupení polské speciální vojenské skupiny. Tato skutková zjištění jsou zároveň podkladem pro právní závěr o naplnění zákonem předpokládaného cíle pachatele, tj. způsobit smrt nebo těžkou újmu na zdraví. Obžalovaný své počínání vnímá tak, že tamní proruský orientované obyvatelstvo ochraňuje před ukrajinskou armádou, která jej napadla (zároveň však, jak uvedeno výše, s vědomím protiprávnosti svého konání). Obránci ukrajinské svrchovanosti jsou proto jeho přímým terčem, na který útočí. Ani o naplnění tohoto znaku nemá tedy soud žádné pochybnosti. Konečně naplněn je také úmysl přesahující objektivní stránku – obžalovaný jedná v rozporu s tím, co předpokládají výše citované články ukrajinské ústavy a jinak než dovolenými (Ústavou předpokládanými) prostředky se snaží přimět vládu Ukrajiny, aby strpěla nadvládu proruských separatistických jednotek na části svého území, o čemž opět svědčí především jeho vlastní vyjádření (např. „xxx“).

30. Popsaného jednání se obžalovaný dopustil jako *člen organizované skupiny i organizované zločinecké skupiny*. Ke vztahu těchto znaků je s odkazem na § 107 odst. 2 tr. zákoníku nejprve třeba uvést, že jejich kumulativní naplnění se nevylučuje. Organizovaná skupina není přímo definována v tr. zákoníku, ustálený výklad tohoto pojmu se nicméně podává z respektované komentářové literatury, podle níž se jí rozumí „*sdržení nejméně tří trestně odpovědných osob, v němž je provedena určitá dělba úkolů mezi jednotlivé členy a v důsledku čehož se jeho činnost vyznačuje jistou plánovitostí, koordinovaností, což zvyšuje pravděpodobnost úspěšného provedení činu a tím i jeho nebezpečnost pro společnost*“ – srov. Šámal, P. et al. *Trestní zákoník (EVK)*, 2. vydání, 2012, s. 3049-3060 – (v kontextu nového tr. zákoníku spíše společenskou škodlivost – pozn. soudu). Organizovaná zločinecká skupina je podle § 129 tr. zákoníku vysvětlována jako společenství nejméně tří trestně odpovědných osob s vnitřní organizační strukturou, s rozdělením funkcí a dělbou činností, které je zaměřeno na soustavné páchání úmyslné trestné činnosti. Ozbrojené bojové jednotky, jichž je obžalovaný součástí, všechny výše uvedené znaky pro svoji organizaci, hierarchii, řád a sestavu naplňují beze zbytku. Svědčí o tom povaha ozbrojených akcí, jichž se účastní (podrobně popsanych ve vyjádření svědka F.), skutečnost, že má jednotka svého velitele i jasně vymezené úkoly (jak uvedl obžalovaný „xxx“), začlenění do skupiny je formalizováno dokonce do té míry, že se podepisuje smlouva (podpis smlouvy byl rovněž opětovně zmíněn obžalovaným, kromě toho jsou součástí spisu fotografie jeho vojenské knížky, svědek N. uvedl, že za svoji účast v ozbrojených silách pobíral obžalovaný plat, měl hodnost praporčíka), plánují se konkrétní vojenské operace v časových úsecích (obžalovaný uvedl, že „xxx“), přičemž činnost jednotek probíhá již po dobu několika let, z toho min. po dobu nyní vymezeného skutku za účasti obžalovaného, a její organizovaná povaha výrazně zvyšuje, ba přímo podmiňuje úspěšnost prováděné teroristické trestné činnosti.

31. Tímtež skutkem se obžalovaný podle soudu účastnil činnosti teroristické skupiny, která naplňuje znaky organizované zločinecké skupiny. Tyto dva znaky je rovněž třeba v nyní posuzované věci aplikovat kumulativně, když navíc takový způsob postihu předpokládá přímo kvalifikovaná skutková podstata podle § 312a odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, a potvrzuje výkladové ustanovení § 129a odst. 2 tr. zákoníku.

32. Ve vztahu k naplnění znaků organizované zločinecké skupiny lze odkázat na již odůvodněné. Vedle toho je nutno ozbrojené bojové jednotky separatistů pokládat také za *teroristickou skupinu*. To nutně nepředpokládá jejich formální zařazení na seznam teroristických organizací vedený některou z mezinárodních institucí, neboť pojem teroristické skupiny je v českém trestním právu vyložen za pomoci legální definice v § 129a tr. zákoníku. Teroristickou skupinou se rozumí společenství nejméně tří trestně odpovědných osob, které má trvalejší

charakter, je v něm provedena dělba činností mezi jeho jednotlivé členy, jeho činnost se vyznačuje plánovitostí a koordinovaností a je zaměřené na páčání trestného činu vlastizrady spáchané formou teroristického útoku nebo teroru (§ 309), trestného činu teroristického útoku (§ 311) nebo trestného činu teroru (§ 312). Nad rámec dosud uvedeného shledává soud naplněným také znak spočívající v zaměření skupiny na páčání teroristické trestné činnosti, když právě takto vyhodnotil aktivity separatistických jednotek na ukrajinském území.

33. Při úvaze o druhu a výměře trestu vycházel soud ze zákonných ustanovení upravujících obecné zásady pro stanovení druhu a výměry trestu (zejména § 39 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 38 tr. zákoníku), přičemž se pečlivě zabýval polehčujícími i přitěžujícími okolnostmi (§ 41, § 42 tr. zákoníku). Vzhledem k mnohosti trestných činů (ideální konkurenci) postupoval soud podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku a uložil obžalovanému **trest úhrnný**.

34. Obžalovaný se dopustil dvou trestných činů, přičemž oba dva náleží z hlediska kategorizace (§ 14 odst. 3 tr. zákoníku) mezi zvláště závažné zločiny (i ten méně závažný je postihován v rámci trestní sazby 5 až 15 let).

35. Nejprísněji postihovaným trestným činem rozhodným podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku pro určení trestní sazby, v jejímž rámci má být žalovaná trestná činnost posuzována, je zvláště závažný zločin teroristického útoku podle § 311 odst. 2 tr. zákoníku, který předpokládá sazbu **12 až 20 let nebo výjimečný trest**.

36. Obžalovaný tento čin spáchal jako člen organizované zločinecké skupiny, tj. ve prospěch organizované zločinecké skupiny ve smyslu § 107 odst. 1 tr. zákoníku. Důsledkem tohoto právního závěru je podle § 108 odst. 1 tr. zákoníku **obligatorní zvýšení horní hranice trestní sazby a obligatorní uložení trestu v horní polovině takto stanovené trestní sazby**, nejsou-li zároveň splněny podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody podle § 58 tr. zákoníku.

37. Městský soud v Praze neshledal důvody, pro které by bylo možno uložit obžalovanému trest pod dolní hranici trestní sazby. Soud připomíná, že postup podle § 58 tr. zákoníku je postupem výjimečným, nikoli běžným (arg. „mimořádné“ snížení trestu). Tento postup je podmíněn okolnostmi, pro které by bylo standardní potrestání pro pachatele nepřiměřeně přísné, s tím, že dosažení jeho nápravy je možné i trestem kratšího trvání. Obžalovaný je po celou dobu trestního řízení stíhán jako uprchlý. Neprojevil žádnou sebereflexi či lítost nad spáchaným, naopak si je plně vědom závažnosti i protiprávnosti svého počínání. Vyjádřil neochotu se do České republiky ještě někdy vrátit (doslova uvedl, že „xxx“), vědom si toho, že „xxx“. Takovéto okolnosti případu při absenci dalšího vyjádření obžalovaného nemohou vést soud k závěru o přílišné přísnosti trestu ukládaného v rámci zákonné trestní sazby a dostatečnosti účinku mírnějšího trestu z hlediska jeho nápravy. Pro úplnost pak soud dodává že naplněna není ani žádná z dalších okolností rozhodných pro mimořádné snížení trestu předpokládaných vyššími odstavci § 58 tr. zákoníku.

38. Již bylo uvedeno, že skutková podstata trestného činu, kterou obžalovaný svým počínáním naplnil, slouží k postihu jedné z nejzávažnějších forem organizovaného zločinu vůbec. Její závažnost tkví v útoku na nejdůležitější právní statky, a to jak z hlediska státního zřízení (svrchovanost, územní celistvost, obranyschopnost státu), tak z hlediska ochrany jednotlivců (lidský život a zdraví). Všem těmto hodnotám a jejich ochraně se obžalovaný svým působením na Ukrajině zprotivil. Soudu nepřísluší přezkoumávat a hodnotit legitimitu zájmů, za něž obžalovaný v proruských jednotkách bojuje, neboť je povinen vycházet z norem mezinárodního práva, pro které je z výše uvedených důvodů potřeba považovat za legitimní zájmy Ukrajiny, je to ona, kdo je v daném konfliktu v postavení bránícího se. Škodlivost jednání obžalovaného nesnižuje ani to, že přinejmenším část obyvatelstva donbaské oblasti přítomnost proruských ozbrojených jednotek na svém území vítá – takový argument nemůže v kontextu porušování kogentních norem mezinárodního práva obstát, podobně jako by nemohl obstát v některých historicky známých případech – na českém území třeba v případě Sudet. Obžalovaný si je navíc nelegitimity a protiprávnosti svého jednání na Ukrajině vědom. Případy tzv. zahraničních bojovníků [*foreign*

fighters – osoby, které jsou zapojeny do ozbrojeného konfliktu mimo území jejich domovského státu a nestojí na straně tohoto státu – srov. *Vládní analýza zhodnocení možností trestního postihu činnosti zahraničních (teroristických) bojovníků*] nemusí být typickou, na první pohled představitelnou formou terorismu, je-li však u nich dán a prokázán tzv. specifický teroristický úmysl, není důvod, aby tyto osoby nebyly stíhány jako teroristé. Jednání ozbrojených složek tzv. Doněcké lidové republiky, jichž se obžalovaný účastní, nelze připodobnit službě v cizích ozbrojených silách postihované podle stávající skutkové podstaty § 321 tr. zákoníku v sazbě až na pět let, neboť od této skutkové podstaty činnost těchto složek významně odlišuje právě nestátní a nelegitimní povaha útvarů, jejichž jménem vystupují. Soud nepřehlédl ani legislativní kroky směřující k přijetí zvláštní skutkové podstaty trestného činu účasti na nestátní ozbrojené skupině zaměřené na působení v ozbrojeném konfliktu podle § 321a tr. zákoníku, jež by měla být postihována rovněž v sazbě až na pět let. Ani tato skutková podstata by však nepokryla nyní posuzovaný případ, neboť má kriminalizovat případy, u nichž se neprokáže teroristický charakter příslušné bojové skupiny. Cílený útok na státoprávní zájmy Ukrajiny jménem nestátních a nelegitimních ozbrojených entit od těchto zvláštních skutkových podstat případ obžalovaného odlišuje a způsobuje jeho podřazení do skupiny teroristických trestných činů.

39. Vzhledem k uvedenému tedy nejsou splněny podmínky pro aplikaci výjimky předpokládané § 108 odst. 1 *in fine* tr. zákoníku a soud musel přistoupit ke zpřísnující modifikaci trestní sazby, po jejímž provedení je trestná činnost obžalovaného posuzována v rámci sazby **19 let a 4 měsíce až 26 let a 8 měsíců**. I v tomto případě je obžalovaný dále ohrožen také výjimečným trestem.

40. V rámci takto upravené trestní sazby postihl soud obžalovaného v souladu s návrhem obžaloby **trestem odnětí svobody ve výměře 20 let**, tedy spíše na dolní hranici této trestní sazby. Ve prospěch obžalovaného hodnotil soud skutečnost, že nebyl přímým iniciátorem ozbrojeného konfliktu, ale zapojil se do již probíhajících vojenských akcí. Tyto akce přitom byly zaměřeny primárně proti ukrajinské armádě, tj. tělesu způsobitelnému na takové útoky reagovat, a necílily *a priori* na civilní terče, jakkoli současně nelze zcela odhlédnout od toho, že aktivity, na nichž se obžalovaný podílel, nakonec početné oběti na životech a zdraví civilního obyvatelstva za následek měly. Jak bylo již uvedeno výše, zvážil soud také to, že v konkrétním případě ohrožení lidského života novináře F. reagoval obžalovaný tím, že mu pomohl. Obžalovanému dále polehčuje skutečnost, že před nyní posuzovanými aktivitami vedl v podstatě řádný život (resp. je třeba na něj hledět jako na dosud netrestaného) a všechny obecně přitěžující okolnosti, jež by mu jinak byly přičítány (zavrženíhodné pohnutky, sofistikovanosť a plánovitost jeho postupu, určitá doba páčání trestné činnosti) jsou již výslovnými znaky nebo definičními prvky skutkových podstat trestných činů, jimiž byl uznán vinným, a tudíž nemohou být vzhledem k zákazu dvojího přičítání téže okolnosti podle § 39 odst. 5 tr. zákoníku znovu zohledněny v jeho neprospěch při ukládání trestu.

41. Pro výkon trestu zařadil soud obžalovaného podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku **do věznic se zvýšenou ostrahou**, neboť splňuje hned dva zákonem alternativně uváděné předpoklady pro takový postup: obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny, a to trest výrazně převyšující výměru osmi let.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze do 8 (osmi) dnů** od doručení jeho písemného vyhotovení **podat odvolání** k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat

rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Skončilo-li **řízení proti uprchlému** pravomocným odsuzujícím rozsudkem a poté pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, může **odsouzený podat do 8 (osmi) dnů od doručení rozsudku ke zdejšímu soudu návrh na zrušení rozsudku**, přičemž soud na základě takového návrhu rozsudek zruší a hlavní líčení se provede znovu. Podle § 33 odst. 1 tr. řádu má odsouzený právo zvolit si obhájce a s ním se radit i během úkonů prováděných orgánem činným v trestním řízení. Podle § 33 odst. 2 tr. řádu osvědčí-li odsouzený, že nemá dostatek prostředků, aby si hradil náklady obhajoby, rozhodne předseda senátu, že má nárok na obhajobu bezplatnou nebo za sníženou odměnu.

Praha, 24. února 2022

Mgr. Jan Šott v. r.
předseda senátu